

Oktober – Händelser förknippade med den andra ankomsten

24 oktober – De rättfärdigas förvandling

För Herren ska själv stiga ner från himlen med ett befallande rop, med ärkeängelns röst och med Guds basun, och först ska de som dött i Kristus uppstå. Därefter ska vi som lever och är kvar ryckas upp tillsammans med dem på skyar för att möta Herren i luften. Och så ska vi alltid vara hos Herren. – 1 Tess. 4:16, 17

Snart visade sig det stora vita molnet. Det såg underbarare ut än någonsin tidigare. På det satt Människosonen. Först såg vi inte Jesus på molnet, men när det kom närmare jorden kunde vi se hans härliga person... Guds Sons röst kallade upp de sovande heliga, klädda i härlig odödlighet. De levande heliga förvandlades i ett ögonblick, och rycktes tillsammans med dem upp i vagnen av moln. Den såg fullständigt underbar ut när den rullade uppåt. På vardera sidan om vagnen fanns vingar, och under dem fanns hjul. Medan vagnen rullade uppåt ropade hjulen: "Helig," och vingarna ropade: "Helig," när de rörde sig, och följet av heliga änglar omkring molnet ropade: "Helig, helig, helig är Herren Gud Allsmäktig!" Och de heliga i molnet ropade: "Ära! Hal-leluja!"¹

Vi steg alla upp på molnet tillsammans och under sju dagar fördes vi upp till glashavet, där Jesus tog kronorna och med sin egen högra hand placerade dem på våra huvuden. Han gav oss harpor av guld och segerpalmer. Här, på glashavet, stod de 144.000 i en fullkomlig fyrkant. Somliga av dem hade starkt lysande kronor medan andras kronor inte lyste lika starkt. Somliga kronor föreföll tunga av stjärnor medan andra bara hade några enstaka. Alla var fullkomligt nöjda med sina kronor. Alla var klädda i en underbar vit mantel som räckte från axlarna till fötterna. När vi marscherade över glashavet till stadens port fanns änglar runt omkring oss. Jesus höjde sin mäktiga, underbara arm, fattade tag i pärleporten, svängde upp den på dess glittrande gångjärn och sa till oss: "Ni har tvättat era kläder i mitt blod och ståndaktigt stått för min sanning, stig in." Vi trädde alla in och kände att vi hade full rätt att vara i staden.²

En röst, mäktigare än någon musik som människor någonsin hört, kommer att höras säga: "Kom, ni min Faders välsignade, och ta emot det rike som gjorts i ordning åt er från världens början."³



¹ Early Writings, sid 35

² Early Writings, sid 16, 17

³ Counsels on Stewardship, sid 350